

CHÙM THƠ 295
CN 31 TN C
30-10-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca (Lc 19, 1-10).

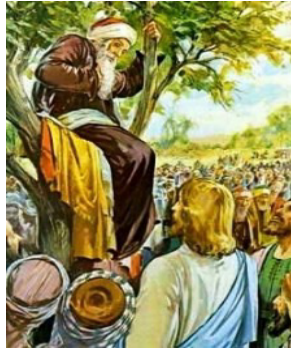
Khi ấy, Chúa Giêsu vào Giêricô và đi ngang qua thành, thì kìa, có một người tên là Giakêu, ông thủ lãnh những người thu thuế và là người giàu có. Ông tìm cách để nhìn xem Chúa Giêsu là người thế nào, nhưng không thể được, vì người ta đông quá, mà ông lại thấp bé. Vậy ông chạy lên trước, trèo lên một cây sung để nhìn xem Người, vì Người sắp đi ngang qua đó. Khi vừa đến nơi, Chúa Giêsu nhìn lên và trông thấy ông ấy, nên Người bảo ông rằng: "Hỡi Giakêu, hãy xuống mau, vì hôm nay Ta phải lưu lại tại nhà ngươi". Ông vội vàng trụt xuống và vui vẻ đón tiếp Người. Mọi người thấy vậy, liền lầm bầm rằng: "Ông này lại đến trọ nhà một người tội lỗi".

Ông Giakêu đứng lên thưa cùng Chúa rằng: "Lạy Ngài, tôi xin bỏ thí nửa phần của cải tôi cho kẻ khó, và nếu tôi có làm thiệt hại cho ai điều gì, tôi xin đền gấp bốn". Chúa Giêsu bảo ông ấy rằng: "Hôm nay nhà này được ơn cứu độ, bởi người này cũng là con cái Abraham. Vì chung Con Người đến tìm kiếm và cứu chữa điều gì đã hư mất".

Đó là lời Chúa.

HỒ GIANG A

TÔI KHÔNG LÀ QUẢN TRỢ

Chỉ một mình Ngài là biết rõ
Cái còn cái mất trong đời tôi
Chỉ một mình Ngài luôn thấu tỏ
Còn tôi hãy đã mất tôi rồi

Chỉ một mình Ngài là tiếc nuối
Công trình đất sét thuở xa xôi
Chỉ một mình Ngài luôn yếu đuối
Lụy tình bước xuống nứ đời tôi

Thương quá mảnh hồn chùng vụn vỡ
Theo dòng mê tục lỡ làm xuôi
Ngài ghé nhưng không là quản trợ
Lời yêu cư ngụ ở đây rồi

Tôi bỗng run mình mừng rạng rỡ
Đáng gì một chỗ mọn hoen nhơ
Mang tiếng khắp cùng nơi phố chợ
Hóa ra Ngài chọn ở giang hồ

Tôi biết thừa gì cho xứng với
Thôi dâng hồn mới trắng trong này
Bác ái công bình chưa đáng nói
Cho bằng lòng mến của tôi đây

Cảm tạ Ngài yêu tôi tội lỗi
Ghé chơi một tí ở muôn ngày
Cảm tạ Lời Ngài, Ôn Biến Đổi
Cho tôi được sống trong Tình Ngài

ở giang hồ, 01-11-2013

CHÚT TÌNH

Cho tôi được một chút nhìn
Trời ơi! Chắc dễ thấy hình dong ai?
Nghe rồi muốn chạt lỗ tai
Nhìn chưa chắc rõ đáng hoài nhớ nhung

Cảm ơn đời, có cây sung
Chẳng cao, chẳng thấp đứng cùng bên tôi
Cho tôi chọn một cành ngồi
May ra được thấy chính người tôi mong

Thế gian cười một chàng nông
Tội tày trời ấy mà không biết mình
Tôi như một gã vô tình
Miễn là tôi thấy dáng hình tôi mơ

Bỗng dung, quà tặng bất ngờ
“Gia-kêu! Tôi muốn đỗ nhờ nhà người”
Trời ơi! Trời sập xuống rồi
Nhà tên thu thuế gặp thời, may ra

Thế là, trời sập, chẳng ngoa
Giê-su dừng lại ở nhà tội nhân!
Lòng tôi sung sướng vô ngần
Bởi tôi đâu được một lần ghé qua

Vậy mà.....!
Thôi thì tôi hiểu tình là vô biên
Chẳng hề ngại, chẳng hề kiêng
Yêu ai thì đến nói liền lời yêu

Giê-su ơi, tội tôi nhiều
Sao Ngài có thể dám liêu ngự đây
Phận đời một hạt bụi bay
Đáng gì đâu để được Ngài viếng thăm

Hóa ra chỉ chút lòng thành
Mà ân sủng Chúa đã dành cho tôi
Tình yêu biến đổi tôi rồi
Tôi không còn chút gì tôi thờ nào

ả giảng hồ, 2-11-2013

HƯƠNG NAM

MÁY LỜI...

Thiên hạ đẩy con ra xa
Chúa kéo con lại gần
Người đời không tiếc một bạn thân
Chúa đau đầu khi con dần quên Chúa

Chúa, người tình, ghen tuông muôn thưở
Bỏ trời cao, đi tìm lại cố nhân
Đề mà chi? Chỉ một ước mơ: gần
Và hơn nữa, một tình thân, tuyệt đối

Chỉ có Chúa mới yêu người có tội
Tội gì hơn tội phản bội tình yêu
Chỉ có Chúa mới mong sớm, ngóng chiều
Phút gặp gỡ người mình yêu quá đời

Từ rất xa Chúa biết con rất vội
Mà khẽ khàng thôi, dòm ngó tí thôi
Bởi phận đời là bè bạn nổi trôi
Ai mà dám ghé chơi vương như chớp

Chỉ có Chúa mới cả gan dừng bước
Kể chuyện tình sau trước cứ thủy chung
Ôi Tình Yêu chẳng khởi thủy, chẳng cùng
Mà mãi mãi một hình dung khiêm nhường

Chúa chẳng cần cái gọi là thờ phượng
Nhưng chỉ cần một lòng mến mà thôi
Vì chỉ yêu, là đã đủ cả rồi
Chúa ở lại tới muôn đời muôn kiếp

Phải làm gì? Nghìn thu con chẳng biết
Chỉ chút tình tha thiết ước dâng trao
Rồi ra sao, mà đâu có ra sao
Cũng chẳng biết, yêu thế nào, làm vậy

Tạ ơn Chúa cho con được nhìn thấy
Một tình yêu thức dậy cả trời cao
Tội nhân con đâu phải đáng anh hào
Mà Chúa đã bước vào nơi hèn mọn...

Hương Nam, 2-11-2013

MÙA HẠC BAY

Con không dám buồn ai
Cũng chẳng dám buồn Chúa
Khi biết mình không làm gì được nữa
Là thành thoi, ngồi tựa ngực Chúa yêu

Nghे trái tim gõ những nhịp đều
Từ lâu lắm chưa lần nghe như vậy
Có một thời lòng yêu toan thức dậy
Cũng chỉ là nhịp lỡ nửa đường khuya

Có một khoảnh sầu tê tái cách chia
Là nhịp loạn đăm đìa con sóng lệ
Có một thoáng xót tình trên phím lẻ
Ây cô đơn khe khẽ tiếng chuông chiều

Có thớ hồng nghe xanh mượt rong rêu
Màu tím biếc phía nhiều điều nghiêng nắng
Có xót xa bước chân buồn ngõ vắng
Cũng chỉ là một khoảng lặng băng khuâng

Chỉ hôm nay, khi có Chúa ở gần
Mới nghe được cõi chân tâm đúng nhịp
Xin hãy cứ một mùa vui nối tiếp
Mùa hạc bay về giấc điệp nghìn thu

Hương Nam, 2-11-2013

TUYẾT MAI TEXAS

BÀI THƠ “YÊU” CỦA ĐẤT

Cánh tay ơi không rộng, dài hơn nữa
Nỗi lòng này chan chứa cũng bấy nhiêu
Sự nghiệp đời vốn chỉ một chữ yêu
Mà chưa trọn. Mỗi tình tham lam quá!

Câu thơ tình chưa thấu màu nhiệm lạ
Còn chưa tan dòng bửu huyết khai huyền
Cứ mơ hồ muôn giấc mộng vô biên
Bỗng dừng lại một chiều thu hạnh ngộ

Có Ai đó hát bài ca trên Phố
Phổ lời thơ hèn mọn của nhân gian
Cung giao hưởng nghe hồn hậu cao sang
Nhạc của Thiên Đàng, lời thơ của Đất

Con ngu ngơ bỗng nghếch ngờ, ngây ngất
Một chút yêu cũng đủ lớn vậy sao?
Dưới làng quê còn lại vạn cánh điều
Theo gió cuốn muôn ân tình đưa tiễn

Một năm xa cũng đủ là vĩnh viễn
Vì nơi con đi, chẳng có lối về
Chút tình còn xin gửi lại làng quê
Bài thơ yêu của hồn thiêng dững lạc

Hãy cứ yêu đi hương tình dâng bát ngát
Sẽ có một ngày hạnh ngộ chính Nguồn Thơ

*Tưởng nhớ Cha An-rê
Tuyết Mai Texas, 15-11-2011*

NGƯỜI VỀ NGUỒN THƠ VĨNH CỬU

Có một trang Thơ, bên kia thung lũng mờ
có Khe nước, Suối reo, có Đồng Xanh bát ngát
có Trăng vàng, có Gió mát
có cả khối Tình Yêu linh thiêng
một cõi Thơ rất riêng
mà cũng rất thanh bình êm ả
cho tất cả những mảnh hồn tàn tạ
vì yêu Thơ, vì khao khát Nguồn Thơ

...

từ hành trình xa, ngàn dặm vật vờ
giữa đơn sơ bài tình ca thương khó
tàn đông héo hắt, đôi lời nguyện nhỏ
cứ thì thầm bày tỏ nỗi lòng yêu

người đã đi cho hết một buổi chiều
con tim nhỏ ánh nến hồng đêm tối
tay tràn thơ, tim ấp tình đi tới
dắt người vào nguồn vĩnh cửu Cõi Thơ

tiễn người đi giọt nhớ thương, tê tái, sững sờ
và lời Cung Chúc Tân Xuân Vĩnh Cửu

Tuyết Mai Texas, 01-01-2012
Tiễn chị Đỗ Thảo Anh

BA CHUÔNG

CHÚA ĐẾN NHÀ

Trèo lên cây sung vì con thấp quá
Người lại đong, che kín cả mắt con
Trèo lên cây rung nhìn rõ Chúa hơn
Chưa thấy Chúa, Chúa thấu lòng con trước

Muốn xem Chúa, muốn xem cho bằng được
Đâu dám ngõ lời, mời Chúa ghé chơi
Ai dè đâu Chúa bảo xuống ngay thôi
Chúa chọn nhà này làm nơi lưu lại

Lạ kỳ ghê, sao mà Ngài không ngại
Lời xàm xì, tiếng đồn đại, nhỏ, to
Ghé nhà tội lỗi, chẳng chút lảng lo
Mặc ai nẩy cứ dèm pha, đèm tiêu

Bởi Chúa yêu nhiều, nên lòng Chúa hiểu
Của trần gian con còn thiếu gì đâu
Nhìn vào trong, rồi nhìn trước ra sau
Đầy đủ cả, con chỉ còn thiếu Chúa

Chúa đến nhà con, con không thiếu nữa
Chúa ở lại đây là đủ nghĩa một đời
Thế từ nay lòng trí được thanh thoi
Tạ ơn Chúa Chúa thương người có tội!

Ba Chuông, 30-10-2013

CHƯA TỪNG THẤY

Chưa từng thấy một người đơn sơ quá
Ông Da-kêu hóa con nít trèo cây
Cho thỏa niềm khao khát đã bấy nay
Được tận mắt nhìn xem Ngài Cứu Thế

Danh phận đời bỗng tan như bọt bê
Của phù vân ai dành để cho ai
Tưởng dư thừa, mà thiếu thốn, lạ thay
Ông Da-kêu ngộ cõi này cần Chúa

Chưa từng thấy ai chân thành hơn nữa
Tội lỗi mình tự xưng thú công khai
Tự đề ra bản đền tội thật đầy
Bác ái, công bình, từ đây thực hiện

Xin cho con khát khao mời Chúa đến
Biến đổi đời nên hoàn thiện, tốt xinh
Xin cho con giữ Chúa trong lòng mình
Để yêu mến, nên đồng hình đồng dạng

Chiều đã buông trời tây mây lãng đãng
Xin cho lòng thanh thản một niềm vui
Chúa ở đây Ôn Cứu Độ cao vời
Con có Chúa, cuộc đời bình yên lắm

Ba Chuông, 31-10-2013